

et halvt år. Når så forfatteren har redegjort for feltarbeidet og sammenfattet sine observasjoner og analyser, utvider hun perspektivet igjen og fører oss tilbake til den utdanningspolitiske debatten hun startet med.

Denne trådsnellekomposisjonen – fra det generelle til det spesielle og tilbake til det generelle igjen – er effektiv både i et forskerperspektiv og i et retorisk perspektiv. Forskningsmessig tvinger det forfatteren til å løfte blikket fra sin egen undersøkelse og drøfte hvilke generaliseringer den åpner for. Retorisk viser forfatteren at hun holder det hun lover – spørsmålet i innledningen var ikke bare et knep for å komme i gang. Strukturen er beslektet med den eldgamle retoriske strategien å la teksten «bite seg selv i halen».

Grunnstrukturen formulert i vanlige ord

I en dansk bok om hovedoppgaveskriving gir forfatterne denne «oppskriften» på det de kaller den *vitenskapelige teksttypen*:

Man sier

- hva man vil undersøke – emnebeskrivelse og problemformulering

Man sier

- hvorfor man vil undersøke det, og med hvilke(n) metode(r)

Så sier man

- hva andre har sagt om emnet
- og hvilke innvendinger som eventuelt kan reises mot det

Så sier man

- hvor man stiller seg i sin egen undersøkelse
- som man så gjennomfører

Så sier man

- svaret på problemformuleringen: hva man kan se av sin egen